

HEMELVAARTWEEKEND 2020

Hemelvaartje 2020 → Bord op Schoot

In maart was besloten om de geplande Hemelvaart trip naar het Teutoburgerwald te annuleren. Heel jammer, we keken er naar uit om eens lekker uit waaien. Maar helaas, de pandemie gooide roet in het eten. Na een belletje met hotel Petry in Luxemburg en een testrun begin mei bleek het toch mogelijk om iets van een Hemelvaart tocht te plannen. Acht 'riders' meldden zich en hadden een kamer geboekt. We hebben routes en informatie gedeeld zodat we goed voorbereid het avontuur aan konden gaan.

Bijvoorbeeld hoe een mondkapje te dragen:

Hoe je voorraad bier mee te nemen:

Ook mogelijk voor andere biermerken!

WOENSDAG

De geluksvogels van deze trip konden al op woensdag richting Luxemburg rijden. Met z'n drieën hebben ze al heerlijk genoten van het mooie asfalt in Luxemburg. De vierde man voegde zich later die dag bij het gezelschap.

Na een heerlijk dagje sturen werd de dag op gepaste wijze afgesloten met een diner op de parkeerplaats achter het hotel... met het bord op schoot.

DONDERDAG

De vier die op woensdag al naar Luxemburg waren afgereisd konden meteen de mooie wegen aldaar opzoeken. De anderen gingen in groepjes van twee via Duitsland naar Luxemburg. Het belooft een warme dag te worden. Uw verslaggever vertrok vanaf de Veluwe.

De route leidde ons via Venlo en Mönchengladbach naar de Eifel. Hemelvaart met mooi weer in de Eifel, rustig aan dus want oom agent is daar in grote getalen aanwezig. Derde versnelling, 1 hand in de zak. Dan maar wat later in het hotel.

Bij onze tankstop in Schleiden kwamen we de andere groep tegen. Die hadden al getankt en gingen op zoek naar een lunchtentje. Wij hadden, Hollanders als we zijn, onze eigen bammetjes mee. Na de tankstop hebben we op het parkeerterrein naast het tankstation onze lunch genuttigd. Naarmate we dichterbij Luxemburg kwamen konden we iets meer tempo maken. Via heerlijke stuurwegen zijn we bij Dasburg over de grens gegaan. Even zwaaien naar Daytona en op naar Hotel Petry in Vianden.

Ons terras:

De rit naar Luxemburg was een mooi begin van ons weekend. Met het bord of een pizzadoos op schoot hebben we de dag afgesloten.

VRIJDAG

Het belooft een mooie dag te worden. Warm, maar met wat bewolking. We vertrokken zo rond de klok van negen, mooi op tijd. De twee groepen, ieder 4 sterk, gingen Duitsland in voor een rondrit langs de Moezel, Hontheim, Bitburg en weer terug naar Vianden. Een mooi vooruitzicht. Na een korte stop om onze fietsen van het nodige sap te voorzien, trokken we Duitsland in. We hebben een mooie afwisseling van het korte werk, lange bochten en saaie rechte stukken voor de boeg. Vooral de omgeving Trier was interessant. Onze voorrijder was bewapend met een Tomtom. In Kenn (bij Trier) werd het allemaal een

beetje vaag en hebben we een rondje gereden. Na onze eerste tankstop volgde poging 2. Weer liep het niet lekker en mocht Garmin het proberen. Ook deze bleek niet onfeilbaar waarna we onze route letterlijk links hebben laten liggen en heerlijk langs de Moezel zijn gaan cruisen. Na verloop tijd bleken we toch weer op de route te zitten. Bij Dron leek het de voorrijder leuk om dit pittoreske plaatsje nog een keer aan zijn reisgenoten te laten zien. We hadden toch tijd zat. Bij een volgende tankstop kwamen we erachter dat twee van het reisgezelschap geen lunch hadden meegebracht. De door het hotel aangeboden broodjes voldeden blijkbaar niet aan de standaard. Dus gingen we op zoek naar een lunchtentje. De plek die we vonden was inmiddels ook al gevonden door team 2.

Team 2

Geheel volgens de voorschriften, hoe kan het ook anders in Duitsland, hebben we ons bij de lunchgelegenheid ingeschreven om een plekje op het terras de bemachtigen. 2 Per tafel, meer mag immers niet. En niet vergeten om het mondkapje voor te doen als je op het terras loopt of naar binnen gaat. De lunch kwam vlot dus we konden onze tocht spoedig weer hervatten.

Aan het einde van de dag heeft Dennis een hartig woordje gesproken met de hotelbaas. Het ontbijt mocht toch wel wat versere broodjes bevatten. Na een stevige discussie ging de hotelbaas overstag. 3 hoeraatjes voor Dennis 😊.

ZATERDAG

Vanwege het culturele weer (regen) is er in de ochtend tijd ingeruimd voor de kasteel / Victor Hugo wandeling. Dit is op geheel verantwoorde wijze, op minimaal 1.5 meter van elkaar, besloten.

Topoverleg:

Maar eerste konden we genieten van het ontbijt waar Dennis zich sterk voor had gemaakt.

De wandeling leidde ons door het schilderachtige Vianden. In het stadje bevindt zich het Victor Hugo museum. Het Victor Hugohuis is het huis in de Luxemburgse stad Vianden, waar de verbannen Franse schrijver Victor Hugo van 8 juni tot 22 augustus 1871 gewoond heeft. In dit huis had Victor Hugo een kamer gehuurd die uitkeek op de Our en de brug. Zijn familie woonde er tegenover, in Hotel Kaufmann.

De vereniging les amis de la maison de Victor Hugo à Vianden heeft het huis ingericht tot een museum dat in 1935 voor het publiek werd geopend. In 1938 werd het huis geklasseerd als monument. Victor Marie Hugo (Besançon, 26 februari 1802 – Parijs, 22 mei 1885) was een Frans schrijver, dichter, essayist en staatsman en wordt beschouwd als een van de belangrijkste en invloedrijkste Franse romantische auteurs van de 19e eeuw. Hij schreef romans, gedichten, toneelstukken, essays en politieke toespraken en liet ook een uitgebreide briefwisseling na.

Victor Hugo werd sterk beïnvloed door François René de Chateaubriand. Hugo publiceerde zijn eerste dichtbundel in 1822. Victor Hugo overleed op 22 mei 1885 op 83-jarige leeftijd in Parijs. Zijn laatste woorden waren "Je vois une lumière noire" (Ik zie een zwart licht). Zijn dood gaf aanleiding tot een nationale rouw. Zijn lijkstond enkele dagen onder de Arc de Triomphe, vanwaar hij onder massale belangstelling werd vervoerd naar zijn laatste rustplaats in het Panthéon. Men schat dat zo'n drie miljoen mensen hem de laatste eer hebben bewezen.

Na de Victor Hugo wandeling hebben we ons op de lunch gestort, eigenlijk was dit het restant van een zeer overvloedig ontbijt. Het was droog geworden en de eerste groep stond te popelen om te vertrekken.

De anderen hebben nog een klein uurtje gewacht en zijn toen ook op pad gegaan. We hebben die dag de wat hoger gelegen wegen van Luxemburg opgezocht in de hoop dat die al waren opgedroogd. En dat waren ze. Via een mooie route hebben we Luxemburg herontdekt. Na ruim een uur sturen hebben we de fietsen aan de kant gezet voor een korte pauze.

Daarna hebben we doorgereden totdat de regen weer kwam opzetten. En dat net voor Wiltz – Kautenbach. Even stoppen bij een bushokje om de regenbroek aan te doen. Toen we die aanhadden stopte het uiteraard met regenen. Snel op de kamelen en terug naar het hotel. De andere groep had iets langer doorgereden en werd getraakteerd op een nat pak. Gelukkig stond er op de kamer een ventilator waarmee het pak van een van deelnemers vakkundig kon worden gedroogd.

Die avond was het een stuk frisser dan de voorgaande avonden. Nog steeds zaten we achter het hotel, maar dit keer onder de grote boom, naast de speeltuin met het bord op schoot.

Voor het borrelen na het diner zijn we naar de gang verhuisd. Buiten werd het net wat te fris.

ZONDAG

De ochtend zag er goed uit. Mooi weer om te gaan sturen. Toch kozen we ervoor om via een leuke route snel door Luxemburg richting België te gaan. Het eerste stuk snelweg in België voelde als een spookweg. Nauwelijks verkeer. Naarmate we dichterbij Luik kwamen werd het iets drukker. De rit werd er echter niet minder saai op. Even na Verviers zijn we de E40 opgegaan naar het Oosten. Bij Aken heb ik ervoor gekozen om wat noordelijker de grens over te gaan, bij Venlo. 170 km/u schiet immers meer op dan via Heerlen te gaan en 100 km/u te gaan. Na een wat vochtig stuk van circa een uur kwam er een einde aan deze mooie, maar wat bizarre episode van de ARA Hemelvaart trip.

Die avond heerlijk thuis gegeten... aan tafel 😊.

Door BigChris